קונם שאני עושה לפיך. משמע לה שאמרה לבעלה מה שאני עושה מלאכה יהא אסור לפיך בקונם: **חיינו לריך להפר.** לכיון דקא מסתבדא ליה למעשה ידיה לא מציא נדרה: **שמא תעדיף עלינו כו'.** לתנן (כתובות דף סה.): מה היא עושה לו משקל ה' סלעים שאני כו' וטפי לא מסתבדא ליה ואהסתבד חייל נדר ואע"ג דעדיין לא נעשית המלאכה: **ופליגא דרב נחמן.** הא לתוקימנא דלר"ע אין מדם מקנה דבר שלא בא לעולם: **רב הונא רב.** כלומר מרב שהוא רבים קבלה ורב מרבי יצחק וכן כולם. [ב]זה למעלה מדורו של זה היה: **המוכר פירות דקל.** בימות הגשמים: **עד שלא באו לעולם.** אם בא לחזור בו קודם ניסן שאז המילנות מוציאין יכול לחזור בו: **משבאו לעולם אין יכול לחזור בו.** לכי אתו חייל זבני. מלמא מדם מקנה דבר שלא בא לעולם: **האומר לאחרו.** קודם שקנה את השדה: **קנה.** והוא מתנה. מלמא מרב שמיע ליה: **נגה ליה.** שהם יותר מזומנו: **עילוייהו.** ואע"ג דלכתי לא אתו: **למען תלמד.** גבי תרומה ומעשרות כתיב ואכלת לפני ה' וגו': **כל הימים אלו יו"ט ושבתות.** הוי למד להזהר שלא יבטל עונג שבת בשביל תיקון הטבל: **למאי הלכתא.** ומה אתא קרא לאזהורי: **אי נימא עשורי בשבת ומיכל.** ואילטריך לאשמועינן לתע"ג דשבת הוא מתקנן פשיטא וכי אילטריך קרא למישרי טלטול דרבנן [ג]משום דשבת אינה אלא מדרבנן ומעשרות בשבת מי אילטריך קרא לאשמועינן דשבת אע"ג דאסור לטלטל מותר לעשות בה מלאכת אוכל נפש: **אין צריך להפר.** במעלה לה מזונות ומעה כסף מיירי ולכך אין לריך להפר שמתוך כך שלו והעדפה שע"י הדחק נמי שבר להויא לבעל מכל שלו אין לומר לעין לריך להפר משום דקסבר אין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם דת"כ אמאי נקט בא לעולם לאשמועינן דאפילו מעשה ידיו של עצמו: **רבי עקיבא אומר יפר.** דקסבר העדפה שעל ידי הדחק לאו כלאחר יד הוא (כתובות דף סו. ושם) ות"ת והיינך יכול להפר והא אין זה דבר שבינו לבינה וי"ל דאשמועינן נמי בינו לבינה לפי שאין יכול ליזהר וליקח בזמנוסט את הרעוי לו ליקח ת"ק גם אלמנה משועבד לו שילקח ממה קרקע והוה לוכל פירות ות"ת ות"ק היינך יכולה להדירו כיון דמשועבדת לו ול"ל דוקא בעיקר מעשה ידיה אלמוה לאיצטריכי דאע"ג דאשה אין לה פירות לא אלמנה הכא לאו לגמרי שלו אבל יתקדשו ידי לעושיהן. להקנ"ס שעשאם אבל אין לפרש לעושיהן היינו למלאכתם דת"ק הוה ליה למימר למעשיהן כדאמר בפוק פ"ק דנדרים (דף יג:) **ידי למעשיהם: ורב נחמן אמר אף משבאו לעולם** וכו'. סבירא ליה הוגה הפוכה מדרב נחמן לעניין דבר שלא בא לעולם כדפי' בפ"ק דגיטין (דף יג: ושם ד"ה לדבר): **קנויה לך מעכשיו קנה.** ולקמן לר"י למה לריך מעכשיו דכיון דלית ליה מדם מקנה דבר שלא בא לעולם כאילו בא לעולם ובדבר שבא לעולם ת"ל מעכשיו כדאמרינן בפרק האומר (דף נט.) גבי האומר לאשה הרי את מקודשת [ד]לאחר י' יום ובא אחר וקידשה בתוך י' יום ובא אחר וקידשה בתוך שלשים יום מקודשת לשני לא בא אחר ובקדשה בתוך שלשים מהו דב שמואל דאמרי תרוייהו מקודשת אע"פ שנתאכלו וכו' ולעיל (דף נב:) גבי גבי לאחר שנתגיירי ליכא מעכשיו וכן גבי פירות ערוגה לקמן ואמ"ת דהכא מעכשיו משום דאסתם קנין שדה הוא בחליפין או בשטר ובחזקה דאסתם מקום שכותבין שטר אם לא שפירש בהדיא אי בעינא בכספא מיקני (ג) בפ"ק דקדושין (דף כו.) ובמקומו של רב כתוב כן ובחזקה דאסתם מקום שכותבין שטר אם לא שפירש בהדיא אי בעינא בכספא מיקני ובמקומו של רב כתוב כן ובחזקה דאסתם מקומות מצינו בהש"ס שלא היו קונין בכסף כדאמר בחזקת הבתים (ב"ב דף נד:) עובד כוכבים מכי מטו זוזי לידיה מיסתלק ליה ישראל לא קני עד דמטו שטרא לידיה ובפ"ק דב"מ (דף טז.) מכדי התם גברא במאי קני ליה בהתי שטרא התי שטרא חפצא בעלמא ולהכי לריך מעכשיו לתפילו בדבר שבא לעולם אי אמר קני בחזקה או בחליפין לאחר י' ולא אמר מעכשיו לא קנה דומיא ובשעה שיש לקנין לחול דהיינו לאחר י' כגר פקקה החזקה או דומיה הסודר דלמאי דאמרינן בהשואה שנפלו (כתובות דף פב. ושם) משום פרה זו ולא אמר מעכשיו לא קנה אלא לאחר י' יום קנה ומוקי לה דאמר מעכשיו אפי' עומדת לע"ב יוחנן בפ' האשה שנפלו (כתובות פב. ושם) משום פרה זו ולא אמר מעכשיו לא קנה אלא לאחר י' יום קנה ומוקי לה דאמר מעכשיו אפי' עומדת בחגם אי חזרה הוי אמאי לא קנה ואי תגלה הוי ונגמר הקנין מעכשיו למה לי עומדת בחגם אפי' בהש"ר או ברשות מקנה נמי ובכותבת פו.) משמע דדוקא נקט חגם שרגיל למשיכה ואר"י דלא קשה מידי דר' יוחנן לטעמיה דאית ליה בהשואה (קדושין ס.) דמעכשיו ולאחר י' לא הוי לא תגלה ולא חזרה לא"ר ה"ק דמעכשיו יתחיל הקנין ולאחר י' יגמור ולהכי בעינן שתהא בסוף שלשים במקום שרואי לקנין ולמשיכה שאז נגמר הקנין ודין קנין לאחר שלשים פר"י דהכי הוי דבכסף אפילו אינו בעין ובשטר כשהוא בעין ברשות קונה בסוף י' קני בלא מעכשיו לכ"ע אבל משיכה וחזקה וחליפין ושטר שנקרע לא מהני לכ"ע (ד) ואף לשם אמר מעכשיו ולאחר י' מהני לכ"ע שטר הגחלב וחזקה וחליפין לא מהני לקנות לגמרי לרבי יוחנן כיון דבשעת גמר הקנין אין שטר וחזקה וחליפין אבל משיכה קונה במעכשיו ולאחר י' כיון דבסוף י' הפרה עומדת בחגם שהוא מקום הרואי לקנין דע"י תחלת משיכה שהותחל קנין נעשה החגם רשותו והוי לה כמשיכה תריכתא ואפילו יצתה מן החגם תוך י' או אפילו משכה המקנה לחגרו ושוב (ה) בתוך שלשים חזרה לחגם קני ולרב דמספקא ליה אי חזרה הוי לא מהני מידי מה שעומדת בחגם ולשמואל דפשיטא ליה דתגלה הוי כבולהו קני כיון שלא חזר בו תוך הזמן ות"ת ואמאי לא קני לר' יוחנן פרה אפילו בהש"ר או ברשות המקנה כמו שקנה קרקע במהיוס ולאחר מיתה דקני מהיוס גוף ולאחר מיתה פירות ושמע מהיוס ולאחר מיתה מטי שרוצה להקנות גוף מהיוס ומסתברא דכיון דאחר מיתה להבדיח נכסים משאר יורשים קאתי ומקני ליה לגוף מהשתא. ר"י: **מייתי כנתא דפידי.** תר"י דמשל מרים הוי אמינא נותן לרבי יוחנן לא משוך דבר שלא בא לעולם ואפילו הוו מחוברים כיון שבידו לתלוש כדמוכח בהשואה בקדושין (דף סב. ושם) ולא מסתבר לומר דלא חשיב הכא בידו שהיה רחוק מהם לאחין נראה לחלק בין קרוב בין רחוק:

מסורת הש"ס

ב) כתובות נט. סו. ע. מגיד פס. קדושין סג., ג) [קדושין סב: ע"ש וש"כ], ג) ב"מ סו:, ד) שם פז:, ה) [עי' תוס' סוכה כג: ד"ה אין], ו) [עי' תוס' עירובין ל: ד"ה לא נחלקו],

תורה אור השלם

1. וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים: דברים יד כג

גליון הש"ס

גמ' כר"ע דאמר אדם מקנה דבר שלא בא לעולם. עי' בר"ן סוכה דף ל"ט ע"ב: **שם אצטריך קרא** למשרי טלטול דרבנן. וכ"כ ביומא פג ע"ב ופ"ע גטין טלטול והו"ל למימר מתקן דרבנן: רש"י ד"ה ורב הונא ברב כו' וה למעלה מה"ו סימן לד דף נג:

הגהות הב"ח

(ה) גמ' שמא תעדיף. נ"ב ועמ"ש בקדושין דף סג: (ג) תוס' ד"ה קונים וכו' מקומות לי לגמר ל' וכו': (ג) **בא"ד** בכספא מיקני כדאיתא **בסוף פ"ק** דקדושין: (ד) **בא"ד** ומטר שנקרע לא מהני לכ"ע ואם אמר מעכשיו ולא אמר **ולאחר שלשים מהני לכ"ע בכולם אבל אם** אמר מעכשיו ולאחר שלשים וכו' שטר הגחלב ומזקה כל"ל: (ה) **בא"ד** ושוב **בסוף** שלשים חזרה לחגרו: